

[Bilgrav-Nielsen]

res sag, forpinte over, at de ikke mere er et almindeligt politisk parti i Danmark med den samme indflydelse, og fremsender så ansøgning om at måtte bygge to kraftværksenheder – helt i overensstemmelse med deres oprindelige kritik af energihandlingsplanen. Det er så den, som hr. Poul Nielson – i august måned først og fremmest og så nu her – konfirmerer, efter at hr. Poul Nielson har ført kraftigt an i kritikken af den måde, de angreb energihandlingsplanen på.

Er der i mellemtiden sket noget, der ændrer billedet og skaber behov for disse to kraftværksenheder? Nej, tværtimod! Der er snarere sket noget, som gør det endnu mere sandsynligt, at vi ikke får brug for dem – i hvert fald ikke foreløbig. Jeg skal hilse og sige, at også det parti, jeg tilhører, er tilhængere af, at der er strøm i ledningerne – strøm nok! Gerne rigeligt! Også varmt vand i hanerne og i radiatorerne. Så den gamle diskussion om, at nogle vil have de ældre til at sidde og fryse og mangle både varme og el, passer altså ikke.

Det er i de beregninger, der er gennemført, og som lå til grund for energihandlingsplanen, klart dokumenteret, at der ud over det decentrale kraftvarmepotentiale, vi har disponeret over, faktisk stadig er 600-700 MW til rådighed. Og for at man ikke skal tro, at de er for dyre, er der gennemført beregninger vedrørende værdien af disse 750 MW, de er faktisk optrykt – jeg tror, det var hr. Arne Jensen, der tidligere henviste til det – i bilagene til betænkningen til varmforsyningsloven den 2. maj 1990, et lille overskueligt regneeksempel, der viser, at i forhold til centrale kulblokke, centrale gasblokke, klarer det decentrale udbygningspotentiale sig fint, og der er megawatt nok, hvis elvæksten fortsætter som beregnet, op til år 2000 i hvert fald.

Og så ved vi, at vi har gennemført en CO₂-afgift – nogle kan ikke lide den – men den har også en virkning, og det indrømmede energiministeren da også delvis i dag, selv om hun præsterede det interessante optrin både at sige, at den var for lille til, at den virkede dæmpende på elforbruget, og så også at sige, at den var for stor, således at den ødelagde erhvervenes konkurrenceevne. Se, det er en interessant kombination. Ministeren må vælge. Er den ødelæggende? Hvis den er ødelæggende, er den vel også virkningsfuld over for elforbruget.

Jeg har valgt. Jeg mener, den er for lille, men den stimulerer til, at man nu kommer i gang med at reducere sit elforbrug.

Det er altså her, spillet står. Skal man tage den decentrale kraftvarmeudbygning, eller skal man tage den centrale? Elværkerne har slået igennem. Hr. Poul Nielson har fået sin vilje og har jo nok været ganske forbitret over, at jeg umiddelbart efter 20. marts-aftalens indgåelse, fremlæggelsen af energihandlingsplanen, brugte min administrative ret til at bede Energistyrelsen om at returnere den daværende kulansøgning til Skærbæk. Det tror jeg gerne. Og nu skal der altså tages betaling. Så bliver det ikke med kul i Skærbæk, men med gas og så til gengæld kul i Ålborg. Og det er helt overflødig, hvilket også ses af, at elværkernes udbygningskrav mødes med påstanden fra os andre, fra universitetscenteret, fra mennesker, der arbejder med de ting, om, at den vækst, man regnede med på op til 32 pct., ikke vil finde sted; det fremgår af energihandlingsplanen.

Jo, siger man, det er jo ovre i det jyske. Vi er jo noget for os selv. Og det er rigtigt. Men ikke nær så meget noget for os selv, som vi har været, når den faste forbindelse, elkablet under Storebælt, bliver etableret. Så er Danmark ét produktions- og forsyningsområde for elektricitet. Så det passer ikke, at man derovre har et særligt behov for at udbygge nu. Det gjaldt kun, så længe man ikke havde kabler. Det får man jo nu. Langt om længe har man i Elsam opgivet den form for konservatisme.

Så siger man: Jamen det er slet ikke på grund af væksten i elforbruget, det er, fordi vi skal skrotte nogle gamle værker. Uheldigvis fandt nogen ud af, at disse gamle værker reelt ikke fungerer i dag. Hvad skulle man så gøre? Jo, man kunne eksportere. Så kom der faktisk ret saglig kritik af det at eksportere el fra Danmark fra kulproducerende anlæg, som der muligvis på et eller andet tidspunkt ikke er varmeafsætning for, for alternativet er jo, som ministeren også var inde på, at så beslægtet man et marked, som en decentral kraftvarmeplanlægning i de pågældende områder – lad os tage det gamle Østtyskland – skulle forsyne, og hvor Danmark har nok så store muligheder eksportmæssigt. Der er ingen, der er bedre end danskerne til at planlægge og opføre effektive fjernvarme- og energianlæg. Det kan vi, og vi kan også producere elementerne til det. Så det er en gal måde at stille det op på.